

عنوان مقاله:

بررسی سبک وصایای امام علی (ع)

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی مطالعات اجتماعی فرهنگی و پژوهش دینی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

زهرا فرید - عضو هیئت علمی گروه عربی دانشگاه الزهرا (س)

ریحانه ملازاده - عضو هیئت علمی گروه عربی دانشگاه الزهرا (س)

خلاصه مقاله:

یکی از روش های مطالعه و تفسیر متون سبک شناسی است. این تکنیک به بررسی ارتباط زنجیروار اجزای یک اثر که در راستای انتقال یک هدف مشخص با یکدیگر هماهنگ هستند می پردازد و شکل (ساخت) ومحتوا را با هم، در راستای فهم معانی مورد توجه قرار می دهد. از آنجا که وصیت نامه مولای متقیان (ع)، به فرزندان خویش پس از ضربت خوردن، آخرین کلام امام در آستانه شهادت بشمار می رود، از اهمیت خاصی برخوردار است. این وصایا علاوه بر ارزش های معنوی آن که حکایت از سیره اخلاقی امام دارد. سرشار از زیبایی های ادبی است. لذا پژوهش حاضر با روش تحلیلی توصیفی بر آن است تا با تکیه بر رویکرد سبک شناسی ساختگرا از سه دیدگاه فکر، زبان (واژه، نحو، آوا) و ادبیات (بلاغت) به مطالعه سبک ساختاری وصایای امام در نامه 23 و 47 بپردازد. بررسی های نشان می دهد وصایای امام علی (ع) در تمام سطوح هماهنگ با موضوعات اصلی مثل تقوا، عفو، گذشت و توصیه های اخلاقی و دینی است.

کلمات کلیدی:

امام علی (ع)، نهج البلاغه، نامه ها، وصیت نامه، سبک شناسی ساختگرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/881760>

